

Varför fick teologen Miguel Servet betala med sitt liv?

En dag när jag var i bokhandeln stötte jag på en mycket intressant bok med en attraktiv rubrik som löd "Historien om Gud". Jag tog upp den ur bokhyllan och började så smått att bläddra i den för att få lite information om vem som hade skrivit den. Hennes namn var Karen Armstrong, en f.d. nunna som nu längre var en övertygad ateist. Självklart så köpte jag den och började ivrigt att läsa igenom den. Nu när jag har läst igenom den skulle jag vilja dela med mig fakta ur sidorna 314 till 315 med ett islamiskt perspektiv. Sidorna tar upp en person vid namn Miguel Servet som levde under 1500-talet och stred mot, enligt honom själv falska läror som treenigheten. Innan vi går djupare i varför han fick betala med sitt liv så skulle jag vilja inleda med ett stycke ur Koranen där Gud talar om denna treenighetsläran. Gud säger:

De som säger: "Gud är den tredje av ett tretal" förnekar sanningen - ingen annan gud finns än Gud, den Ende.

(Den himmelska måltiden 5:73)

Så varför avrättades då den spanska teologen Miguel Servet år 1553 av den schweiziska reformations teologen Jean Calvin (1509-1564). Jo, Servet förnekade treenighets läran som ett mänskligt påfund. Något som apostlarna och de äldsta kyrkofäderna aldrig hade trott på eller hört talas om. Han hävdade att det inte fanns något text avsnitt som motsatte den strängt monoteistiska läran i de judiska skrifterna. I ett uttalande om treenighetsläran sa han att den har "fjärrmat människornas sinnen från kunskapen om den sanne Kristus och försett oss med en tredelad Gud". På grund av denna övertygelse fick han betala med sitt liv. Men denna övertygelse dog inte med honom utan kom att delas av ytterligare två reformatorer, nämligen Giorgio Blandrata (1515-1590) och Fausto Sozzini (1539-1604). De var övertygande om att människan inte vann frälsning genom Jesu död utan genom personlig tro och med hopp om Guds nåd. Sozzini kom senare att skriva en bok under titeln "Jesus Kristus Frälsaren" där han skrev bl.a. att Jesus som Guds son inte betecknade Jesu gudomlighet utan att detta innebar helt enkelt att Jesus var älskad av Gud. Vidare skrev han i sin bok att Jesus inte hade dött för våra synder utan att han hade varit en lärare som "visade på och lärde ut vägen till frälsning". Detta bekräftas också av Gud den Allsmåktige i den Heliga Koranen där Han säger:

Det [onda] som en människa har gjort skall läggas henne ensam till last; och på ingen bärare av bördor skall läggas en annans börda. Ni skall en Dag vända tillbaka till er Herre, och Han skall upplysa er om allt det som ni var oense om.

(Boskap 6:164)

Och angående att Jesus bara var en lärare som visade vägen till frälsning säger Gud oss:

Han var ingenting annat än [Vår] tjänare, som Vi i Vår nåd [kallade till profet] och gjorde till en förebild för Israels barn. (vers 61) Och när Jesus kom med [tecken och] klara bevis, sade han: "Jag har kommit till er med [uppenbarad] visdom och för att klargöra för er några av de ting som ni tvistar om. Frukta Gud och följ mig! (Guld 43:63) Ett sändebud varken mer eller mindre, var Kristus, Marias son. [Andra] sändebud föregick honom.

(Den himmelska måltiden 5:75)

Angående treenighets läran säger Sozzini i sin bok att det var "stötande för förnuftet" och att det får människor att tro på tre olika gudar dvs. polyteism.

Jag skulle vilja avsluta detta lilla traktat med en tankeställare. Var kan Miguel Servet ha fått dessa tankar som fick honom att ta avstånd från Jesu gudomlighet, treenighets läran och försoningsläran? Kan det ha varit så att han blev influerad av det intellektuella spår som de muslimska-araberna lämnade i Spanien under ca 500 år? Som en avslutning på det hela så citerar jag vad en ung kristen spanjor hade att säga under den tid då muslimerna härskade i Spanien:

Many of my co-religionists read the poetry and tales of the Arabs, study the writings of Muhammadan theologians and philosophers, not in order to refute them, but to learn how to express themselves in Arabic with greater correctness and elegance. Where can one find today a layman who reads the Latin commentaries on the Holy Scriptures? Who among them studies the Gospels, the Prophets, the Apostles? All the young Christians noted for their gifts know only the language and literature of the Arabs, read and study with zeal Arabic books, building up great libraries of them at enormous cost and loudly proclaiming everywhere that this literature is worth of admiration. Among thousands of us there is hardly one who can write a passable Latin letter to a friend, but innumerable are those who can express themselves in Arabic and compose poetry in that language with greater art than the Arabs themselves.

(The arabs in history av Bernard Lewis, sid 134)